

بررسی فاکتورهای موثر بر تجزیه آفت کش ها پس از تولید

الهام شاهین فر^۱، احمد حیدری^{۲*}، محمدرضا دماوندیان^۳، بابک حیدری علیزاده^۴

۱- دانشجو کارشناسی ارشد حشره شناسی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

۲- استادیار بخش تحقیقات آفت کش ها موسسه تحقیقات گیاه پزشکی کشور

۳- دانشیار دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

۴- استادیار بخش تحقیقات آفت کش ها موسسه تحقیقات گیاه پزشکی کشور

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۳/۳۰ - تاریخ تصویب: ۹۴/۸/۱۰)

چکیده

تجزیه آفت کش ها پس از تولید و قبل از مصرف آنها موجب کاهش کارایی و در نتیجه عدم امکان بکارگیری آنها می شود. انباشت این سموم در جهان بعنوان یک تهدید بهداشتی و زیست محیطی محسوب می شود. از این رو مدیریت آفت کش های تاریخ منقضی در سراسر جهان امری مهم و ضروری است. این تحقیق به منظور بررسی امکان بازیافت سموم تاریخ منقضی موجود در انبارهای شرکت خدمات حمایتی کشاورزی انجام شده است. تست های کنترل کیفی نمونه ها براساس دستورالعمل های فائو، اتحادیه بین المللی شورای تجزیه شیمیایی آفت کش ها و شرکت های سازنده آفت کش ها انجام شد. نتایج حاصل براساس گروه های مختلف آفت کشی، حالت فیزیکی فرمولاسیون آفت کش ها، شرکت های تولید کننده، تاریخ تولید آفت کش ها و موقعیت اقلیمی انبارها دسته بندی گردید. تجزیه و تحلیل آماری توسط آزمون کای اسکور جهت تعیین اختلاف بین متغیرهای مورد مطالعه و آزمون ریسک جهت نشان دادن ریسک نسبی تجزیه شدن با کمک نرم افزار SPSS-18 انجام شد. نتایج نشان داد همبستگی معناداری بین عمر آفت کش های تولیدی و درصد تجزیه شدن آنها وجود ندارد ($P > 0/01$ ، $n=10$ ، $t=0/427$). درصد تجزیه در حشره/کنه کش های تاریخ منقضی بیشتر از علف کش ها و درصد تجزیه علف کش های تاریخ منقضی بیشتر از قارچ کش ها بود. درصد تجزیه آفت کش هایی که در داخل کشور فرموله شده بودند ۴۵٪ و آفت کش های هندی/چینی ۵۸٪ بود. نتایج نشان داد که آفت کش ها با فرمولاسیون مایع ۵۵٪ و آفت کش های جامد ۲۹٪ تجزیه شده بودند. همچنین بین چهار منطقه آب و هوایی محل های نگهداری آفت کش ها به لحاظ تجزیه شدن و ماندگاری رابطه آماری معنی داری وجود نداشت ($P > 0/01$).

کلید واژگان: آفت کش های سنواتی، کنترل کیفی، گروه های آفت کش، مناطق آب و هوایی

۱- مقدمه

ممنوع شده در جهان وجود دارد. برخی محققین میزان این ذخایر را در کشورهای در حال توسعه ۴۴۰۸۰۰-۵۵۱۰۰۰ تن تخمین میزنند (Dasgupta *et al.*, 2010). فائو تخمین زده است در حدود نیم میلیون تن از آفت‌کش‌های تاریخ منقضی در سراسر انبارهای دنیا وجود دارد (Shah & Devkota, 2009).

از سال ۱۹۶۰ که برای اولین بار آفت‌کش‌ها در اتیوپی مورد استفاده قرار گرفتند، به دلیل شرایط نامناسب انبارداری، امکانات ذخیره سازی ضعیف، عدم وجود کارکنان آموزش دیده و فقدان قانون گذاری ملی موجب تجمع آفت‌کش‌های تاریخ منقضی در این کشور شد. در سال ۱۹۹۵ برای اولین بار در اتیوپی با همکاری فائو فهرستی از سموم منقضی شده و ممنوع شده تدوین و حدود ۴۲۶ تن سم منسوخ شده شناسایی شد. این در حالی است که تا کنون بیش از ۲۵۰۰ تن آفت‌کش منقضی شده در این کشور جمع آوری شده است (Haylamicheal & Dalvie, 2009). به دلیل آنکه در آفریقا امکانات معدوم سازی آفت‌کش‌ها وجود ندارد هزینه امحاء هر تن آفت‌کش بسیار بالاست به طوری که هزینه معدوم سازی آفت‌کش‌ها به ازای هر تن، ۳۵۰۰-۵۰۰۰ دلار تخمین زده می شود (EPA, 2004).

مستندات (FAO, 2001) نشان می‌دهد بیش از ۲۰٪ ذخایر سموم سنواتی، آلاینده های آلی پایدار^۳ هستند. باقی مانده آلاینده های آلی پایدار توسط فرآیندهای زیست محیطی و اقلیمی به مسافت

از نظر سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد^۱ (FAO) آفت‌کش‌های سنواتی^۲ شامل آفت‌کش‌هایی می‌باشند که دیگر نمی‌توانند برای هدف اصلی و یا اهداف دیگر مورد استفاده قرار گیرند بنابراین نیاز به معدوم سازی دارند (FAO, 1995). این سموم شامل آفت‌کش‌های ممنوع شده به لحاظ مخاطرات بهداشتی و زیست محیطی، سموم تاریخ مصرف گذشته، سموم خراب شده، سموم صدمه دیده، ترکیبات بی نام و ظروف آلوده خالی می‌باشد. این سموم همچنین می‌تواند شامل سمومی که بعد از کنترل آفات به صورت مازاد باقی مانده و در انبارها دچار تغییرات فیزیکی و شیمیایی می‌شوند نیز باشند که ممکن است اثرات سمی روی گیاهان و یا خطر سمیت برای انسانها و محیط زیست داشته باشند (Mwandia & Touni, 2006; Satyavani, 2012; Rajput, 2012; Kreisler & *et al.*, 2011; Heiss, 2008).

(FAO 1995) شش عامل کلیدی شامل سموم ممنوع شده، انبارهای نامناسب و مدیریت انبارداری ضعیف، بسته بندی و تولیدات نامناسب، کمک های مالی و خرید بیش از حد نیاز، هماهنگی ناکافی در میان و درون سازمان‌های کمک کننده، منافع تجاری و عوامل پنهان را عامل تجمع آفت‌کش‌های سنواتی معرفی می‌کند.

تخمین های متفاوتی از میزان سموم منقضی و

1. Food and Agriculture Organization of the United Nations
2. Obsolete pesticides

3. Persistent Organic Pollutants

های دور منتقل می‌شوند. سازمان بهداشت جهانی تخمین می‌زند که قرار گرفتن در معرض آفت‌کش‌ها سالانه سه میلیون نفر را دچار مسمومیت حاد می‌کند و ۲۰۰۰۰ نفر از این قربانیان می‌میرند. تخمین‌های دیگر نشان می‌دهد سالانه ۲۵۰۰۰ نفر در کشور های در حال توسعه دچار مسمومیت می‌شوند (WHO/UNEP, 1990).

FAO (1995) توصیه می‌نماید که لازم است قبل از هر اقدام در خصوص سموم تاریخ منقضی مشخص شود که آیا امکان استفاده از این ترکیبات هنوز وجود دارد یا خیر. تاریخ منقضی شدن یک ترکیب آفت‌کش به معنی عدم امکان استفاده از ترکیب نمی‌باشد. ترکیب مورد نظر اگر در شرایط خوبی انبار شده باشد ممکن است مدت زمانی بیشتر از زمان تعیین شده سالم بماند. بنابراین توصیه شده این ترکیبات تا حد ممکن مجدداً مورد آزمایش قرار گرفته و در صورت مطابقت با شرایط استاندارد بر روی برچسب آنها کلمه تاریخ انجام آزمایش ذکر شود.

مشکلات وجود سموم تاریخ منقضی یک معضل جهانی است و عدم ذخیره سازی ایمن و درست آنها سلامت اکوسیستم و انسان‌ها را تهدید می‌کند. در فرآیند تجزیه شدن آفت‌کش‌ها، حالت فیزیکی سموم تغییر پیدا می‌کند بسیاری از سموم در حین تجزیه شدن گازهایی را ایجاد می‌کنند که منجر به منفجر شدن ظروف سموم می‌شود. تجزیه شدن آفت‌کش‌ها باعث تغییر رفتار آنها در محیط زیست می‌شود این تغییرات خود به خودی بوده و قابل پیش بینی نیست

این امرگاهی باعث آتش سوزی‌ها وسیع و پخش مواد سمی داخل فضا می‌شود (FAO, 2001). پسماند خطرناک آفت‌کش‌هایی که به درستی ذخیره و انبار نمی‌شوند به بیرون نشت پیدا کرده و مشکلاتی را برای انسان و محیط زیست ایجاد می‌کنند. نتیجه نشت مواد به بیرون، ورود آنها به آب‌های سطحی، روان آب‌ها، آب‌های زیر زمینی و ایجاد آلودگی در آنها است. سموم با فرمولاسیون مایع می‌توانند از نقاط ضعیف ظروف و درزها و قسمت‌های زخمی شده به بیرون نشت کنند. بعضی از آفت‌کش‌ها در طول مدت نگهداری اسیدی تر شده و باعث خوردگی ظروف فلزی و در نهایت نشت مواد سمی به بیرون می‌شوند (FAO, 1996). محصولات غذایی در زمین‌های آلوده کشت و آب‌های آلوده برای آبیاری و آشامیدن استفاده می‌شود (Dasgupta et al., 2010). آبشویی این پسماندهای خطرناک می‌تواند منجر به مسمومیت‌های مزمن در کل جامعه شود که نتیجه آن ایجاد انواع سرطان، اختلال در تولید مثل و مشکلات عصبی است (Kreisler & Heiss, 2008).

در ایران از ابتدای سال ۱۳۶۰ خرید سموم بر عهده شرکت خدمات حمایتی کشاورزی گذارده شد و این وضعیت تا سال ۱۳۸۶ ادامه یافت. در طی این مدت سموم مازاد خریداری شده در انبارهای شرکت خدمات حمایتی که در استان‌های مختلف کشور قرار دارد نگهداری شده است (Heidari, 2010). این تحقیق با هدف بررسی شرایط آب و هوایی محل‌های نگهداری بر میزان تجزیه سموم تاریخ منقضی و همچنین وضعیت تجزیه آفت‌کش‌های تاریخ منقضی بر اساس گروه‌های مختلف آفت‌کش، تاریخ تولید،

پایداری امولسیون، تست الک تر، تست کف و ... بود که با توجه به نوع آفت کش ها و فرمولاسیون آنها روی نمونه ها، مورد آزمایش قرار گرفت (جدول ۱).

بعد از انجام آزمایش ها، چنانچه آفت کش ها از مطابقت لازم با استاندارد های مربوطه (مشخصات فنی فائو و شرکت های سازنده) برخوردار نبودند به عنوان سموم رد شده محسوب گردیدند. نمونه های تایید شده و رد شده براساس متغیر گروه های مختلف آفت کش ها، موقعیت اقلیمی انبارها، حالت فیزیکی فرمولاسیون آفت کش ها، شرکت های تولید کننده و مدت زمان پس از تولید آفت کش ها در نمونه ها دسته بندی و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. تجزیه و تحلیل آماری توسط آزمون کای اسکور^۵ جهت تعیین اختلاف بین گروه های مختلف آفت کش ها، حالت فیزیکی فرمولاسیون آنها، شرکت های تولید کننده و همچنین مناطق اقلیمی محل های نگهداری سموم به لحاظ تجزیه شدن و ماندگاری روی اطلاعات طبقه بندی شده انجام و در صورت معنی دار بودن، آزمون ریسک جهت نشان دادن خطر نسبی تجزیه شدن و نسبت شانس (OR)^۶ تجزیه شدن در فاصله اطمینان (CI) ۹۵٪ برای متغیر گروه های مختلف آفت کش ها، حالت فیزیکی آفت کش ها و شرکت های تولید کننده به صورت دو به دو با کمک نرم افزار SPSS-18 انجام شد.

شرکت های تولید کننده و حالت فیزیکی فرمولاسیون آفت کش ها انجام شده است.

۲- مواد و روش ها

تحقیق حاضر بخشی از یک طرح پژوهشی گسترده است که به منظور بررسی امکان بازیافت آفت کش های تاریخ منقضی موجود در انبارهای شرکت خدمات حمایتی به اجرا درآمده است. بدین منظور از انواع آفت کش های تاریخ منقضی (حشره/کنه کش، قارچ کش، علف کش، نماتد کش و سموم متفرقه) که بصورت پراکنده در ۳۱ انبار شرکت خدمات حمایتی کشاورزی در استان های کرمان، فارس، گلستان، خراسان رضوی، مازندران، کرمانشاه، خوزستان، مرکزی، اصفهان، قم، لرستان، گیلان، آذربایجان شرقی، آذربایجان غربی، کهگیلویه و بویراحمد، همدان، هرمزگان، چهارمحال و بختیاری، قزوین، تهران، اردبیل، خراسان جنوبی، خراسان شمالی، سمنان، کردستان، ایلام، بوشهر، زنجان، یزد و دو شهر آبیگ و جیرفت قرار داشت بر اساس شماره بچ تولیدی نمونه برداری شد.

نمونه ها براساس دستورالعمل های فائو، اتحادیه بین المللی شوراى تجزیه شیمیایی آفت کش ها^۴ (1970 & 1995) و شرکت های سازنده آفت کش ها در آزمایشگاه تخصصی کنترل کیفی مورد آنالیزهای فیزیکی و شیمیایی قرار گرفت. تست های کنترل کیفی فیزیکوشیمیایی سموم شامل تعیین درصد ماده مؤثره، تعیین pH، قابلیت تعلیق،

5. Chi-Square
2. Odd Ration
3. Confidence Interval

4. Collaborative International Pesticides Analytical Council (CIPAC)

جدول ۱- تست های کنترل کیفی آفت‌کش‌ها به تفکیک نوع فرمولاسیون

نوع فرمولاسیون	آزمایش های کنترل کیفی
EC	تعیین درصد ماده مؤثره، پایداری امولسیون، تست pH ، پایداری در سرما و بررسی وضعیت ظاهری نمونه.
SC	تعیین درصد ماده مؤثره، پایداری تعلیق، تست pH ، تست الک تر و بررسی وضعیت ظاهری نمونه.
SL	تعیین درصد ماده مؤثره، پایداری رقت، تست pH و بررسی وضعیت ظاهری نمونه.
WP	تعیین درصد ماده مؤثره، پایداری تعلیق، تر شوندگی، تست الک تر و بررسی وضعیت ظاهری نمونه.

از آزمایش های کنترل کیفی این نمونه ها براساس مدت زمان پس از تولید، دسته بندی و همبستگی بین درصد تجزیه شدن و مدت زمان پس از تولید آنها محاسبه گردید. نتایج آماری نشان داد که بین طول عمر آفت‌کش ها و درصد تجزیه شدن آنها همبستگی معناداری وجود ندارد ($P > 0/01$ ، $n=10$ ، $t=0/427$) (جدول ۲) (شکل ۱). لذا براساس نتیجه بدست آمده نمی توان صرفا براساس تاریخ تولید قضاوت خاصی در خصوص میزان تجزیه آفت‌کش‌ها ارائه نمود.

لازم به توضیح است که شانس در این آزمایش نسبت تعداد نمونه‌های تجزیه شده به تعداد نمونه‌های سالم در هر گروه می‌باشد و برای مقایسه دو گروه به لحاظ تجزیه شدن و ماندگاری از نسبت شانس دو گروه باهم استفاده شد. همچنین ریسک نسبی، نسبت نمونه‌هایی است که در یک گروه دچار تجزیه شده‌اند. به عبارت دیگر با کمک آزمون ریسک امکان تخریب آفت‌کش‌ها در دسته‌بندی های مورد مطالعه مشخص شد.

۳- نتایج

۳-۱- تاثیر گذشت زمان بر تجزیه آفت‌کش های

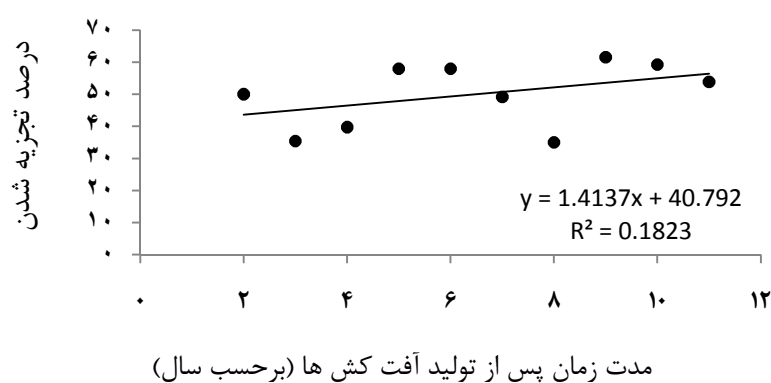
تاریخ منقضی

از میان آفت‌کش‌های تاریخ منقضی که مورد آزمایش‌های کنترل کیفی قرار گرفته بودند، آفت‌کش‌هایی که در بازه زمانی ۱۳۷۸ تا ۱۳۸۷ تولید شده بودند و از بیشترین فراوانی در میان نمونه های مورد مطالعه برخوردار بودند جدا گردید. نتایج حاصل

جدول ۲- درصد تجزیه شدن آفت کش های تاریخ منقضی موجود در انبارهای شرکت خدمات حمایتی کشاورزی براساس مدت زمان پس از تولید.

نتیجه آزمون آماری	درصد تجزیه	مدت زمان پس از تولید (سال)
$r = 0/427$ $p = 0/218^{n.s}$	٪ ۵۰	۲
	٪ ۳۵	۳
	٪ ۴۰	۴
	٪ ۵۸	۵
	٪ ۵۸	۶
	٪ ۴۹	۷
	٪ ۳۵	۸
	٪ ۶۲	۹
	٪ ۵۹	۱۰
	٪ ۵۴	۱۱

^{n.s} غیر معنی دار

شکل ۱- همبستگی بین درصد تجزیه شدن آفت کش های تاریخ منقضی با مدت زمان پس از تولید آنها.

۲-۳- مقایسه گروه های مختلف آفت کش های
برای مقایسه میزان تجزیه شدن گروه های مختلف
آفت کش ها تعداد ۱۳۱۱ نمونه از سموم تاریخ
منقضی مورد بررسی قرار گرفت. در این مطالعه نتایج

تاریخ منقضی به لحاظ تجزیه شدن

رابطه آماری معناداری بین گروه‌های مختلف آفت‌کش‌ها به لحاظ تجزیه شدن و ماندگاری وجود دارد ($P < 0.01$)، $df=4$ ، $X^2=132/43$ (جدول ۳) (شکل ۲).

آزمایش‌های کنترل کیفی سموم در پنج گروه آفت‌کشی (حشره/کنه‌کش، قارچ‌کش، علف‌کش، نماتدکش و سموم متفرقه) دسته‌بندی شد. با استفاده از آزمون کای اسکور مشخص گردید که

جدول ۳- وضعیت تجزیه آفت‌کش‌های تاریخ منقضی موجود در انبارهای شرکت خدمات حمایتی کشاورزی برحسب گروه آفت‌کشی.

نتیجه آزمون آماری	گروه‌های آفت‌کش‌ها					نتیجه تست شیمیایی	
	جمع	متفرقه	نماتدکش	علف‌کش	قارچ‌کش		حشره/کنه‌کش
$X^2=132/43^*$	۶۲۹	۰	۴	۳۳۹	۱۴۱	۱۴۵	رد شده
$df=4$	۶۸۲	۱۲	۶۴	۲۹۷	۲۵۰	۵۹	قبول شده
	۱۳۱۱	۱۲	۶۸	۶۳۶	۳۹۱	۲۰۴	جمع

* معنی دار در سطح احتمال ۰/۰۱

شکل ۲- درصد تجزیه شدن آفت‌کش‌های تاریخ منقضی براساس گروه‌های آفت‌کش.

پس از منقضی شدن برخوردار هستند. همچنین علف‌کش‌ها نسبت به قارچ‌کش‌ها ($OR=2/0.24$) و نماتدکش‌ها ($OR=18/263$) شانس بیشتری برای تجزیه شدن دارا می‌باشند و نهایتاً قارچ‌کش‌ها نسبت به نماتدکش‌ها شانس بیشتری برای تجزیه شدن دارند ($OR=9/0.24$). همچنین ریسک نسبی

با توجه به معنی دار شدن آزمون کای اسکور با تعیین نسبت شانس (OR) تجزیه شدن در هر گروه در حدود اطمینان ۹۵٪ مشخص گردید که حشره‌کش/کنه‌کش‌ها از شانس بیشتری برای تجزیه شدن نسبت به علف‌کش‌ها ($OR=2/153$)، قارچ‌کش‌ها ($OR=4/357$) و نماتدکش‌ها ($OR=39/322$)

محیط زیست طبیعی، منابع طبیعی ایران، دوره ۶۹، شماره ۲، تابستان ۱۳۹۵ صفحه ۴۲۸

۱۲/۰۸۳ است. همچنین ریسک تجزیه شدن علف کش نسبت به قارچ کش ۱/۴۷۸ و نسبت به نماتد کش ۹/۰۶۱ اندازه گیری شد. ریسک تجزیه شدن قارچ کش نسبت به نماتد کش ۶/۱۳ بود (جدول ۴).

به منظور تعیین نسبت خطر تجزیه شدن در هر مقایسه اندازه گیری شد. ریسک تجزیه شدن حشره/کنه کش ها نسبت به علف کش ها ۱/۳۳۴ و نسبت به قارچ کش ها ۱/۹۷۱ و نسبت به نماتد کش ها

جدول ۴- نسبت شانس (OR) و ریسک نسبی رد شدن در تست فیزیکی شیمیائی در نمونه های آفت کش تاریخ منقضی براساس گروه های آفت کش.

حدود اعتماد ۹۵٪		مقدار	
حد پایین	حد بالا		
۳/۰۲۶	۱/۵۳۲	۲/۱۵۳	نسبت شانس (حشره/کنه کش به علف کش)
۱/۴۹۴	۱/۱۹	۱/۳۳۴	ریسک نسبی تجزیه شدن
۶/۲۸۶	۳/۰۲۱	۴/۳۵۷	نسبت شانس (حشره /کنه کش به قارچ کش)
۲/۳۰۹	۱/۶۸۲	۱/۹۷۱	ریسک نسبی تجزیه شدن
۱۱۲/۸۷۶	۱۳/۶۹۸	۳۹/۳۲۲	نسبت شانس (حشره /کنه کش به نماتد کش)
۳۱/۳۹۳	۴/۶۵۱	۱۲/۰۸۳	ریسک نسبی تجزیه شدن
۲/۶۲۱	۱/۵۶۳	۲/۰۲۴	نسبت شانس (علف کش به قارچ کش)
۱/۷۱۹	۱/۲۷۱	۱/۴۷۸	ریسک نسبی تجزیه شدن
۵۰/۷۵۱	۶/۵۷۲	۱۸/۲۶۳	نسبت شانس (علف کش به نماتد کش)
۲۳/۵۱۲	۳/۴۹۲	۹/۰۶۱	ریسک نسبی تجزیه شدن
۲۵/۳۰۳	۳/۲۱۸	۹/۰۲۴	نسبت شانس (قارچ کش به نماتد کش)
۱۶/۰۰۸	۲/۳۴۸	۶/۱۳	ریسک نسبی تجزیه شدن

نتایج آزمایش های کنترل کیفی این نمونه ها با توجه به موقعیت اقلیمی انبارهای نگهداری آنها در چهار منطقه آب و هوایی معتدل شمالی، معتدل جنوبی، کوهستانی، بیابانی و نیمه بیابانی دسته بندی و به لحاظ تجزیه شدن مورد مطالعه قرار گرفت. با استفاده از آزمون کای اسکور مشخص گردید که رابطه آماری معناداری بین چهار منطقه آب و هوایی به لحاظ تجزیه شدن سموم وجود ندارد ($P > 0.01$, $df=3$).

۳-۳- تاثیر مناطق آب و هوایی انبارهای محل نگهداری آفت کش های تاریخ منقضی بر تجزیه شدن آفت کش ها

به منظور بررسی تاثیر شرایط آب و هوا بر ماندگاری آفت کش ها تعداد ۱۳۱۱ نمونه از آفت کش های تاریخ منقضی مورد مطالعه قرار گرفت.

شرایط آب و هوایی مناطق مختلف انبارداری تاثیر
معنی داری بر میزان تجزیه شدن سموم نداشته است.
بر این اساس می‌توان نتیجه گیری نمود که

$$(X^2=4/83) \text{ (جدول ۵)}.$$

جدول ۵- وضعیت تجزیه آفت‌کش‌های تاریخ منقضی موجود در انبارهای شرکت خدمات حمایتی کشاورزی براساس مناطق آب و هوایی محل نگهداری آنها.

نتیجه آزمون آماری	مناطق آب و هوایی					نتیجه تست شیمیایی
	جمع	بیابانی و نیمه بیابانی	کوهستانی	معتدل جنوبی	معتدل شمالی	
	۶۲۹	۴۲۵	۱۲۳	۱۳	۶۸	رد شده
$X^2=4/83^{n.s}$	۶۸۲	۴۳۹	۱۶۲	۱۹	۶۲	قبول شده
df=۳	۱۳۱۱	۸۶۴	۲۸۵	۳۲	۱۳۰	جمع

^{n.s} غیر معنی دار

داخلی و هندی/چینی دسته بندی و به لحاظ تجزیه شدن مورد مطالعه قرار گرفت. با استفاده از آزمون کای اسکور مشخص گردید که رابطه آماری معناداری به لحاظ تجزیه شدن و ماندگاری بین دو گروه شرکت تولید کننده وجود دارد ($P < 0/01$ ، $df=1$ ، $X^2=10/542$) (جدول ۶).

۳-۴. مقایسه وضعیت تجزیه شدن آفت‌کش‌های تاریخ منقضی براساس نوع شرکت تولید کننده

نتایج آزمایش‌های کنترل کیفی تعداد ۹۶۹ نمونه از آفت‌کش‌های تاریخ منقضی موجود در انبارهای شرکت خدمات حمایتی که در بازه زمانی ۱۳۸۰ تا ۱۳۸۷ تولید شده بودند در دو گروه تولید کننده

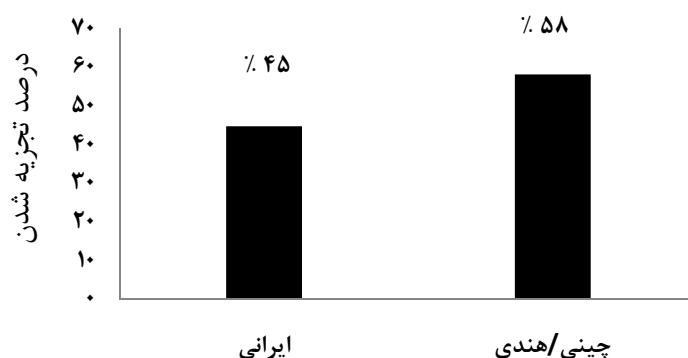
جدول ۶- وضعیت تجزیه آفت‌کش‌های تاریخ منقضی موجود در انبارهای شرکت خدمات حمایتی کشاورزی برحسب شرکت تولید کننده.

نتیجه آزمون آماری	شرکت‌های تولید کننده			نتیجه تست شیمیایی
	جمع	هندی/چینی	ایرانی	
	۴۵۷	۱۰۴	۳۵۳	رد شده
$X^2=10/542^*$	۵۱۲	۷۵	۴۳۷	قبول شده
df= ۱	۹۶۹	۱۷۹	۷۹۰	جمع

* معنی دار در سطح احتمال ۰/۰۱

درصد تجزیه شدن آفت کش های تولید شده در کشورهای هند و چین ۵۸٪ می باشد (شکل ۳).

طبق نتایج موجود در نمونه های مورد مطالعه مشخص گردید که درصد تجزیه شدن آفت کش هایی که در داخل کشور فرموله شده بودند معادل ۴۵٪ و

شکل ۳- درصد تجزیه شدن آفت کش های تاریخ منقضی براساس شرکت های تولید کننده.

نتایج نشان داد ریسک تجزیه شدن تولیدات داخلی نسبت به تولیدات هندی/چینی معادل ۰/۷۶۹ است، به دلیل آنکه عدد ریسک کوچکتر از یک میباشد یعنی سموم فرموله شده در داخل کشور خطر تجزیه شدن کمتری نسبت به سموم وارداتی (هندی/چینی) دارند.

با توجه به معنی دار شدن آزمون کای اسکور، نسبت شانس (OR) تجزیه شدن تولیدات ایرانی به تولیدات هندی/چینی در حدود اطمینان ۰/۹۵ با استفاده از آزمون ریسک مشخص گردید. همچنین ریسک نسبی به منظور تعیین نسبت خطر تجزیه شدن در تولیدات ایرانی به خطر تجزیه شدن در تولیدات هندی/چینی اندازه گیری شد (جدول ۷).

جدول ۷- نسبت شانس (OR) و ریسک نسبی رد شدن در تست فیزیکی شیمیائی در نمونه های آفت کش تاریخ منقضی موجود در انبارهای شرکت خدمات حمایتی کشاورزی براساس شرکت های تولید کننده.

حدود اعتماد ۰/۹۵			
مقدار	حد بالا	حد پایین	
نسبت شانس (جامد به مایع)	۰/۵۸۳	۰/۸۰۹	۰/۴۱۹
ریسک نسبی تجزیه شدن	۰/۷۶۹	۰/۸۹۱	۰/۶۶۴

۳-۵- مقایسه حالت فیزیکی فرمولاسیون

آفت‌کش‌های تاریخ منقضی به لحاظ تجزیه شدن

نتایج آزمایش‌های کنترل کیفی تعداد ۱۲۶۸

نمونه از آفت‌کش‌های تاریخ منقضی که از سال ۱۳۸۰

تا ۱۳۸۷ تولید شده بودند براساس حالت فیزیکی

فرمولاسیون (جامد و مایع) گروه بندی گردید و وضعیت

تجزیه شدن آنها مورد مطالعه قرار گرفت. با استفاده از آزمون کای اسکور مشخص گردید که رابطه آماری معناداری بین حالت‌های فیزیکی آفت‌کش‌ها به لحاظ تجزیه شدن و ماندگاری وجود دارد ($P < 0/01$)، $(X^2=67/899, df=1)$ (جدول ۸).

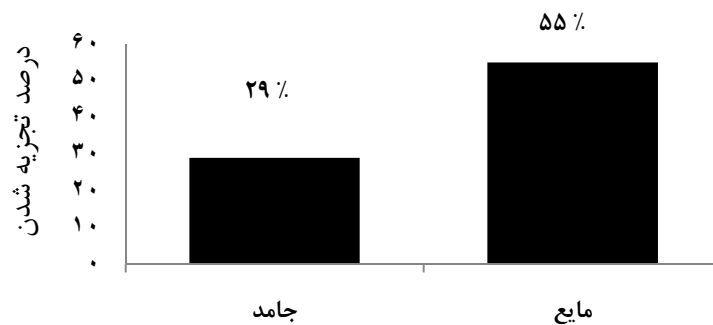
جدول ۸- وضعیت تجزیه آفت‌کش‌های تاریخ منقضی براساس حالت فیزیکی فرمولاسیون.

نتیجه آماری	حالت فیزیکی			نتیجه تست شیمیایی
	جمع	مایع	جامد	
$X^2=67/899^*$	۶۰۵	۵۰۱	۱۰۴	رد شده
	۶۶۳	۴۱۱	۲۵۲	قبول شده
$df=1$	۱۲۶۸	۹۱۲	۳۵۶	جمع

* معنی دار در سطح احتمال ۰/۰۱

مایع معادل ۵۵٪ و درصد تجزیه شدن آفت‌کش‌های جامد ۲۹٪ بود (شکل ۴).

طبق نتایج موجود در نمونه‌های مورد مطالعه، مشخص گردید که درصد تجزیه شدن آفت‌کش‌های

شکل ۴- درصد تجزیه شدن آفت‌کش‌های تاریخ منقضی موجود در انبارهای شرکت خدمات حمایتی کشاورزی براساس حالت فیزیکی (جامد و مایع) نوع فرمولاسیون.

ریسک مشخص گردید. همچنین ریسک نسبی به منظور تعیین نسبت خطر تجزیه شدن در جامد‌ها به خطر تجزیه شدن در مایع‌ها اندازه‌گیری

با توجه به معنی دار شدن آزمون کای اسکور، نسبت شانس (OR) تجزیه شدن آفت‌کش‌های جامد به مایع در حدود اطمینان ۹۵٪ با استفاده از آزمون

شد (جدول ۹).
نتایج نشان می‌دهد ریسک تجزیه شدن آفت‌کش‌های جامد نسبت به آفت‌کش‌های مایع

معادل ۰/۵۳۲ است، به دلیل آنکه عدد ریسک کوچکتر از یک می‌باشد یعنی سموم جامد خطر تجزیه شدن کمتری نسبت به سموم مایع دارند.

جدول ۹- نسبت شانس (OR) و ریسک نسبی رد شدن در تست فیزیکی شیمیائی در آفت‌کش‌های تاریخ منقضی موجود در انبارهای شرکت خدمات حمایتی کشاورزی براساس حالت فیزیکی فرمولاسیون.

حدود اعتماد ۹۵٪		
مقدار	حدبالا	حدپایین
نسبت شانس (جامد به مایع)	۰/۴۴۰	۰/۲۶۰
ریسک نسبی تجزیه شدن	۰/۶۳۲	۰/۴۴۸

نسبت به سایر گروه‌های مورد بررسی بیشتر تجزیه شده و علف‌کش‌ها در رتبه بعدی قرار دارند. مستندات (FAO 1996) نشان می‌دهد که آفت‌کش‌ها با گذشت زمان تجزیه شده و تولید فرآورده‌های فرعی می‌کنند. مواد فرعی تولید شده گاهی سمیت بیشتر نسبت به تولیدات اصلی دارند.

براساس تحقیقات Bhattachryya و همکاران (2009) فرمولاسیون آفت‌کش‌ها در معرض سه نوع تجزیه قرار می‌گیرند که شامل: تجزیه شیمیایی، میکروبی و نوری می‌باشد. در تحقیق حاضر به دلیل آنکه تمام نمونه‌های مورد مطالعه در انبارهای سرپوشیده و به صورت مهر و موم شده نگهداری شده و در معرض اشعه فرابنفش خورشید و عوامل باکتریایی قرار نداشتند در نتیجه سموم سنواتی تجزیه شده در این تحقیق دچار تجزیه شیمیایی شده‌اند. بر اساس نظر (FAO 1996) در فرایند تجزیه شدن سموم ممکن است حالت فیزیکی آنها تغییر پیدا کند بطوریکه آفت‌کش‌های جامد به

۴- بحث و نتیجه‌گیری

با توجه به آماره‌های موجود، همبستگی معناداری بین مدت زمان پس از تولید آفت‌کش‌ها و درصد تجزیه شدن آنها دیده نشد. همچنین مقدار R^2 محاسبه شده کم بود. علت‌های مختلفی را می‌توان برای این موضوع در نظر گرفت. نمونه‌های آفت‌کش تاریخ منقضی مورد مطالعه در این تحقیق توسط شرکت‌های مختلفی تولید شده بودند که به لحاظ کیفیت مواد اولیه و رعایت استاندارد‌های تولید در شرایط متفاوتی قرار داشتند. احتمالاً این مسئله تاثیر زیادی بر میزان تجزیه آفت‌کش‌ها داشته و اثر زمان تولید را تحت الشعاع خود قرار داده است. به همین دلیل با افزایش مدت زمان تولید آفت‌کش‌ها یک روند افزایشی یا کاهشی در میزان تجزیه شدن دیده نمی‌شود.

نتایج مقایسه گروه‌های مختلف آفت‌کشی به لحاظ تجزیه شدن نشان داد که حشره/کنه‌کش‌ها

علت این امر احتمالاً به دلیل برخورداری از استانداردهای بهتر تولید و نظارت‌های فراگیر بر تولیدات داخلی در مقایسه با نمونه‌های وارداتی از هند و چین است.

مقایسه حالت فیزیکی (جامد/مایع) فرمولاسیون آفت‌کش‌ها نشان داد که آفت‌کش‌هایی که به صورت مایع هستند نسبت به سموم جامد از ماندگاری پایین‌تری برخوردار هستند. طبق نتایج حاصل از آزمایش‌های کنترل کیفی، کمتر از ۸٪ نمونه‌های آزمایش شده با فرمولاسیون مایع تغییرات فیزیکی پیدا کرده بودند و باقی نمونه‌ها دچار تغییرات شیمیایی شده بودند که به احتمال زیاد در سموم مایع کیفیت حلال‌ها و درجه خلوص آنها که در مراحل فرموله کردن آفت‌کش‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد می‌تواند در ماندگاری آنها تاثیر بسزایی داشته باشد. تغییرات درجه حرارت یکی از عواملی است که روی سموم مایع نسبت به آفت‌کش‌های جامد بیشتر تاثیر می‌گذارد به طوری که براساس نتایج تحقیق (Fishel, 2001) آفت‌کش‌های پودری و گرانوله تحت تاثیر دمای پایین نیستند در صورتی که کاهش دما در مایعات باعث تبلور و انعقاد آنها می‌شود به همین دلیل فائو توصیه میکند که محل نگهداری آفت‌کش‌های مایع از آفت‌کش‌های جامد جدا در نظر گرفته شود.

انبار داری در شرایط دمایی بالا ممکن است تخریب آفت‌کش را افزایش دهد بطوریکه قبل از زمان مقرر تخریب شوند (GIFAP, 1985). با توجه به نتایج توصیه می‌شود جهت بالا بردن ماندگاری

مایع و آفت‌کش‌های مایع به حالت جامد و کریستال تبدیل می‌شوند. بسیاری از سموم در حین تجزیه شدن گاز‌هایی را ایجاد می‌کنند که منجر به منفجر شدن ظروف سموم می‌شود و یا در هنگام باز کردن درب ظروف محتویات داخل ظرف با فشار زیاد به بیرون پرتاب می‌شود. این تغییرات خود به خودی بوده و قابل پیش بینی نیست.

مقایسه وضعیت انبار‌های محل نگهداری آفت‌کش‌ها در چهار منطقه آب و هوایی (معتدل شمال، معتدل جنوبی، کوهستانی، بیابانی و نیمه بیابانی) به لحاظ تجزیه شدن نشان داد که رابطه آماری معناداری بین تجزیه شدن و ماندگاری آفت‌کش‌ها با مناطق مختلف آب و هوایی انبار‌های محل نگهداری آفت‌کش‌ها وجود ندارد. با توجه به بازدید‌های به عمل آمده از انبارها مشخص گردید که انبار‌های شرکت خدمات حمایتی از شرایط فیزیکی یکسانی برخوردار هستند. آفت‌کش‌ها در انبار‌های سرپوشیده دور از نور مستقیم خورشید و در شرایط سایه نگهداری می‌شوند. انبارها دارای سیستم تهویه و قفسه بندی مشابه هستند احتمالاً به همین دلیل مناطق آب و هوایی مختلف به لحاظ تجزیه شدن و ماندگاری آفت‌کش‌های تاریخ منقضی اختلاف آماری معناداری را نشان ندادند.

مقایسه میزان تجزیه شدن آفت‌کش‌های تولید شده توسط شرکت‌های ایرانی با شرکت‌های هندی/چینی نشان داد که آفت‌کش‌هایی که توسط شرکت‌های داخلی فرموله شده اند از کیفیت بالاتری برای ماندگاری پس از منقضی شدن برخوردار هستند.

بین تجزیه و دما در این چهار گروه آفت کش وجود دارد. آفت کش های خطی مثل آلدیکارپ در دمایی نسبتا پایین تجزیه می گردند. تجزیه مولکول بوسیله شکست آن به هیدروکربن های با جرم کوچکتر انجام میشود. آفت کش های گروه بنزیمیدازول در دمای بالاتری (۱۲۰ درجه سانتی گراد به بالا) تجزیه شده و در دمای پایین عمل فرگمنتیشن صورت می گیرد. آفتکش ها با ساختار گروه سوم (پیرترویدها) و چهارم (آروماتیکی) نیز در دمای بالاتر شکسته می شوند.

(FAO 1995) کاهش مصرف آفت کش ها در جاهایی که امکان آن وجود دارد را یکی از عوامل کاهش تجمع آفت کش های سنواتی می داند. بنابراین اولویت دادن به مدیریت تلفیقی آفات^۱ (IPM) در برنامه های گیاه پزشکی راهکاری مناسب جهت بهینه سازی مصرف آفت کش ها در کشاورزی است.

در مجموع می توان نتیجه گیری نمود از آنجایی که وجود سموم تاریخ منقضی و مشکلات ناشی از عدم ذخیره سازی ایمن و درست آنها به عنوان یک معضل بهداشتی و زیست محیطی است لذا ضروری است برای عبور از این چالش و جلوگیری از خطرات ناشی از تجمع این آفت کش ها برنامه ریزی و مدیریت صحیح و آگاهانه داشته باشیم.

اولین اولویت در مدیریت آفت کش های تاریخ منقضی جلوگیری از انباشت این سموم در انبارهاست. یکی از اقدامات اساسی برای جلوگیری از بروز پدیده انباشت سموم تاریخ منقضی اجتناب از خرید بیش از

آفت کش های مایع شرایط دمایی محل نگهداری به دقت کنترل و از قرار گیری آنها در محیط هایی با دمای پایین تر از ۴ درجه سانتی گراد و بالاتر از ۳۷ درجه سانتی گراد جدا خودداری شود (Fishel, 2001). همچنین توصیه می شود در صورت امکان مصرف آفت کش های با فرمولاسیون مایع در اولویت قرار گیرد. در مورد آفت کش های جامد نیز باید گفت شرایط محل نگهداری آنها باید خشک، خنک و از نظر مکانی دارای فضای کافی باشد تا از متراکم شدن و در نهایت کلوخه شدن آنها جلوگیری شود (Fishel, 2001).

همچنین نتایج آنالیز در خصوص بعضی سموم فسفره نشان داده که ۷-۵ سال قابلیت کاربرد دارند در حالی که دوره زمانی دو سال برای آنها ذکر شده است. خلاف این موضوع نیز مصداق دارد. انبارداری در شرایط دمای بالا ممکن است تجزیه آفت کش را افزایش دهد بطوریکه قبل از زمان مقرر تجزیه شود (GIFAP, 1985).

Senneca و همکاران (2007) تجزیه دمایی آفت کش ها را در اثر شرایط اکسیداسیون مورد بررسی قرار دادند. در این بررسی آفت کش ها در چهار گروه شامل: آفت کش ها با مولکول های خطی از خانواده آلدوکسیم کاربامات، بنزیمیدازول کاربامات ها، پیرو تیروئید ها و آفت کش های آروماتیکی (حاوی حلقه هتروسیکلیک) دسته بندی شدند و رابطه بین ساختار شیمیایی چهار گروه آفت کش و تجزیه دمایی آنها به وسیله روش (TG-DSC-MS Thermal analysis instrument) در شرایط اکسیداسیون بررسی شد. نتایج این آزمایش ها نشان داد که یک رابطه مستقیم

دولت است با برنامه ریزی و مدیریت آفت‌کش‌ها ضمن جلوگیری از خرید بیش از حد نیاز، اصول صحیح انبارداری را در خصوص آفت‌کش‌ها رعایت نمود تا با مشکلات کمتری از این منظر روبرو شود. اتخاذ تدابیر و پیش بینی های لازم برای جلوگیری از تغییرات ناگهانی در استفاده از آفت‌کش‌ها مانند تغییر در سیاست قیمت گذاری آفت‌کش‌ها، حذف یارانه ها، شیوع آفات پیش بینی نشده و یا کشف حقایق علمی درمورد پیامدهای زیست محیطی آفت‌کش‌ها که منجر به تعلیق مصرف بعضی از سموم می شود، مانع از انباشت آفت‌کش‌های مازاد خواهد شد (FAO, 1995, 1996).

۵- سپاسگزاری

نویسندگان مقاله از مشورت‌ها و همکاری‌های آقای مهندس کیوان آگاهی در خصوص تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها استفاده نموده‌اند که بدین وسیله از ایشان تقدیر و تشکر می‌گردد. این مقاله حاصل یک طرح پژوهشی است که با هدف ساماندهی و بررسی امکان بازیافت سموم تاریخ منقضی موجود در انبارهای شرکت خدمات حمایتی کشاورزی کشور به اجرا در آمده است. بر این اساس نویسندگان مقاله بر خود لازم می‌دانند از حمایت‌های موسسه تحقیقات گیاهپزشکی کشور و شرکت خدمات حمایتی کشاورزی صمیمانه تشکر و قدردانی نمایند.

نیاز آفت‌کش‌ها و توزیع و مصرف به موقع آنهاست. کاهش خرید و تهیه سموم با دوره ماندگاری کوتاه به خصوص در مورد سموم وارداتی و تا حد ممکن کاهش دوره نگهداری آفت‌کش‌ها در ترانزیت برای جلوگیری از منقضی شدن آنها بسیار حائز اهمیت است.

بهبود شرایط نگهداری آفت‌کش‌ها، بروز رسانی انبارهای قدیمی و تخصیص انبارهای جدید برای نگهداری سموم تاریخ گذشته و منسوخ شده، بازرسی مرتب از انبارهای نگهداری آفت‌کش‌ها و بررسی وضعیت فیزیکی آنها، آموزش کارکنان و کارگران انبارها برای مدیریت صحیح هنگام کار و حمل و نقل آفت‌کش‌ها و رعایت اصل "اولین خروجی از اولین ورودی"^۲ در انبارداری آفت‌کش‌ها تاثیر زیادی در بالا بردن ماندگاری آفت‌کش‌ها و جلوگیری از فساد پیش از موعد آنها دارد.

معمولا شرکت‌های خصوصی تولید کننده و وارد کننده آفت‌کش‌ها اگر با تغییرات ناگهانی در سیاست‌های دولت مردان روبرو نشوند با برنامه ریزی و ارزیابی‌های خود نیاز واقعی بازار را تشخیص داده و بر اساس منافع خود نسبت به تولید و تامین آفت‌کش‌ها اقدام می‌نمایند و کمتر با مسئله انباشت آفت‌کش‌ها در انبارهای خود روبرو می‌شوند اما چنانچه تامین آفت‌کش‌ها بر عهده نهادهای دولتی باشد این مشکل بیشتر بروز می‌کند. لذا توصیه می‌شود چنانچه بنا به ضرورت تامین بخشی از سموم مانند تهیه آفت‌کش‌ها برای آفات عمومی بر عهده

REFERENCES

- Bhattacharyya, A., Barik, S. R. & Ganguly, P. (2009) New pesticide molecules, formulation technology and uses: Present status and future challenges. *The Journal of Plant Protection Sciences* 1(1), 9-15.
- CIPAC (Collaborative International Pesticides Analytical Council). 1970. Analysis of technical and formulated pesticides. compiled by R. deB. Ashworth, J. Henriët & J. F. Lovett; edited by G. R. Raw. Volume 1. Published by Harpenden Collaborative International Pesticides Analytical Council.
- CIPAC (Collaborative International Pesticides Analytical Council). 1995. Physico-chemical methods for technical and formulated pesticides. Editors W. Dobrat & A. Martijn. Volume F. Published by Harpenden Collaborative International Pesticides Analytical Council.
- Dasgupta, S., Meisner, C. & Wheeler, D. (2010) Stockpiles of obsolete pesticides and cleanup priorities: A methodology and application for Tunisia. *Journal of Environmental Management* 91(4), 824-830.
- EPA (2004) Environmental impact assessment guideline on pesticides, The Federal Democratic Republic of Ethiopia Environmental Protection Authority. Addis Ababa. 38 pp. Available on: www.epa.gov.et/Download/Guidelines/Pesticides.pdf. (accessed 10 November 2013).
- FAO (1995) Prevention of accumulation of obsolete pesticide stocks provisional guidelines. FAO pesticide disposal. series 2. The problem of obsolete pesticides. Food and agriculture organization of United Nations. Rome. Italy. Available on: ftp://ftp.fao.org/docrep/fao/009/v7460e/v7460e.pdf. (accessed 27 May 2013).
- FAO (1996) Pesticide Storage and Stock Control Manual. FAO pesticide disposal. series 3. The problem of obsolete pesticides. Food and agriculture organization of United Nations. Rome. Italy. P:12. available on: <http://www.fao.org/docrep/v8966e/v8966e00.htm>. (accessed 27 May 2013).
- FAO (2001) Baseline study on the problem of obsolete pesticide stocks. FAO pesticide disposal. series 9. The problem of obsolete pesticides. Food and agriculture organization of United Nations. Rome. Italy. available on: <http://www.fao.org/docrep/003/X8639E/x8639e00.htm>. (accessed 27 May 2013).
- Fishel, F. (2001) Temperature effects on storage of agricultural pesticides. Department of Agronomy. available on: <http://extension.missouri.edu/p/G1921>. (accessed 11 June 2013).
- GIFAP (1985) Options for ensuring quality in stored products, Technical Monograph No. 10. Brussels. International Group of National Associations of Manufacturers of Agrochemical Products (GIFAP).
- Haylamicheal, I. D. & Dalvie, M. A. (2009) Disposal of obsolete pesticides, the case of Ethiopia. *Environment International* 35, 667-673.
- Heidari, A. (2010) *Research strategic plan for pesticides*. 271 pp. IRIPP press. [In Persian].
- Kreisler, E. & Heiss, R. (2008) Managing expired pesticides as hazardous waste across borders, The Eighth International Conference on Environmental Compliance and Enforcement. Washington. DC. available on: <http://www.epa.gov/ceqa/>

on:http://inece.org/conference/8/proceedings/56_Kreisler&Heiss.pdf. (accessed 11 June 2013).

Mwanda, A. &Touni, E. (2006) Obsolete pesticides in Africa - raising awareness of social and environmental implications. Article presented at the International Conference on Pesticide Use in Developing Countries: Environmental Fate, Effects and Public Health Implications. Tanzania.

Rajput , V. (2012) Toxicity effect of expired pesticides on CatlaCatla of the Gaula Stream. India. *Croatian Journal of Fisheries* 70(4), 187-196.

Satyavani, G., Gopi, R. A., Ayyappan, S., Balakrishnamurthy, P. &Neelakanta Reddy, P. (2011) Toxicity effect of expired pesticides to

freshwater fish, Labeorohita. *The Journal of Agriculture and Environment* 12, 1-9.

Senneca, O., Scherillo, F. &Nunziata, A. (2007) Thermal degradation of pesticides under oxidative conditions. *Journal of Analytical and Applied Pyrolysis* 80, 61-76.

Shah, B. P. &Devkota, B. (2009) Obsolete pesticides: Their environmental and human health hazards. *The Journal of Agriculture and Environment* 10, 60-66.

WHO/UNEP (World Health Organization, United Nations Environment Programme) (1990) Public health impact of pesticides used in agriculture. 128 pp.Publisher World Health Organization. Geneva.available on: <http://www.who.int/iris/handle/10665/39772>. (accessed 4 November 2013).

To Investigate the Effective Factors on the Degradation Rate of Pesticides after production

Elham Shahinfar¹, Ahmad Heidari^{*2}, Mohammad Reza Damavandian³, Babak HeidariAlizadeh⁴

¹⁻ MSc. Student of Agriculture Entomology, Sari Agricultural Sciences and Natural Resources University

²⁻ Assistant Professor., Pesticide Research Department, Iranian Research Institute of Plant Protection

³⁻ Associate Professor., Department of Plant Protection, Sari Agricultural Sciences and Natural Resources University

⁴⁻ Assistant Professor., Pesticide Research Department, Iranian Research Institute of Plant Protection

Accepted: 01-Nov.-2015

Received: 20-Jun.-2014

Abstract

Degradation of pesticides after production and before usage can reduce efficiency and therefore make them unusable. Stockpile of these pesticides in the world is an environmental and health threat. Therefore the management of obsolete pesticides is essential around the world. This study investigated the possibility of recycling the expired pesticide stockpiles of agricultural supportive services company. Quality control tests were performed according to the FAO, CIPAC and pesticide manufacturers' guidelines. The results were classified based on the different groups of pesticides, physical state of pesticides formulation, producing companies, date of production and location of warehouses. Data were analyzed by Chi-Square test, in case of significance; the risk test was performed to determine the relative risk for the variables using SPSS-18 software. Result showed a no-significant correlation between the time lagged after production of pesticides and percentage degradation of pesticides ($r=0.427$, $n=10$, $P>0.01$). The percent degradation of expired insecticides was highest and then the herbicides and finally the fungicides. The percent degradation of expired pesticides formulated in the country was 45% and those formulated in India/China were 58%. The results show that 55% of pesticides with liquid formulation and 29% with solid formulation were degraded. Considering the degradation rate of pesticides, there is no statistically significant differences between the warehouses at four climatic regions ($P>0.01$).

Keywords: obsolete pesticides, quality control, pesticides groups, climate zones.

* Corresponding Author: E-mail: Heidari419@yahoo.com

Phone: +98-9123172539